

Απόφαση ΣτΕ 4060/2012

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Απριλίου 2011, με την εξής σύνθεση: Ν. Ρόζος, Σύμβουλος της Επικρατείας, Προεδρεύων, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος και της αναπληρώτριας του Αντιπροέδρου, που είχαν κώλυμα, Αντ. Ντέμσιος, Θ. Αραβάνης, Σύμβουλοι, Χρ. Λιάκουρας, Χρ. Παπανικολάου, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ε. Δασκαλάκη.

Για να δικάσει :

Α. την από 25 Ιουνίου 2004 αίτηση:

της ..., η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Γεώργιο Ανδρέου (Α.Μ. 6428), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά των: 1) Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο οποίος παρέστη με τον Κωνσταντίνο Βαρδακαστάνη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και 2) Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας και ήδη Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, η οποία δεν παρέστη,

και κατά του παρεμβαίνοντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία ..., ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθούν: 1) η υπ' αριθμ. οικ. 6668/30-4-2004 απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, 2) η υπ' αριθμ. 265/10-2-2004 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας, υπογραφόμενη με εντολή του από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο της αιτούσας, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τον αντιπρόσωπο του Υπουργού, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Β. Την από 25 Ιουνίου 2004 αίτηση:

της Δήμητρας συζ. ..., η οποία δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο,

κατά της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας και ήδη Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, η οποία δεν παρέστη,

και κατά του παρεμβαίνοντος Οικοδομικού Συνεταιρισμού με την επωνυμία ..., ο οποίος δεν παρέστη.

Με την αίτηση αυτή η αιτούσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 969/8.6.2004 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας, υπογραφόμενη με εντολή του από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Αντ. Ντέμσια.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση των υπό κρίση αιτήσεων καταβλήθηκε το κατά νόμο παράβολο (1449573 και 1951261 σειράς Α΄ της πρώτης και 1449574 και 1951262/2004 σειράς Α΄ της δεύτερης).

2. Επειδή, με την πρώτη αίτηση ζητείται η ακύρωση α) της 66683/30-4-2004 απόφασης του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, με την οποία απορρίφθηκε προσφυγή της αιτούσας κατά της 265/10-2-2004 απόφασης του Νομάρχη Ευβοίας, υπογραφόμενης με εντολή του από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας (ΝΑΕ) και β) της ως άνω 265/2004 απόφασης, με την οποία ανακλήθηκε η χορηγηθείσα σε αυτήν με την 831/7.5.2003 απόφαση του ίδιου Νομάρχη άδεια εκτέλεσης έργου και χρήσης νερού. Με τη δεύτερη αίτηση ζητείται η ακύρωση α) της 969/8-6-2004 απόφασης του ίδιου Νομάρχη, υπογραφόμενης με εντολή του από την αυτή αναπληρώτρια προϊσταμένη, με την οποία αποφασίσθηκε η σφράγιση της γεώτρησης και ορίσθηκε ημερομηνία σφραγίσεως η 28-6-2004. Ως συμπροσβαλλόμενη δε πρέπει να θεωρηθεί β) και η 471/16-3-2004 απόφαση του ίδιου Νομάρχη, ομοίως υπογραφόμενη από την αυτή αναπληρώτρια προϊσταμένη, της άνω Δ/νσης, που μνημονεύεται στην 969/8-6-2004 προσβαλλόμενη απόφαση και με την οποία χαρακτηρίσθηκε παράνομη η γεώτρηση και κλήθηκε η αιτούσα να την αχρηστεύσει και να τη σφραγίσει με δικά της έξοδα (πρβλ. ΣΕ 313/2002, 419/2004).

3. Επειδή, οι δύο αυτές αιτήσεις, οι οποίες ασκούνται εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώ, πρέπει να συνεκδικασθούν λόγω της πρόδηλης συναφείας τους.

4. Επειδή, παρεμβαίνει υπέρ του κύρους των ανωτέρω προσβαλλομένων πράξεων ο Οικοδομικός Συνεταιρισμός με την επωνυμία «...». Τα δικόγραφα της παρεμβάσεως υπογράφονται μόνο από δικηγόρο ως πληρεξούσιο του παρεμβαίνοντος. Κατά την επ΄ ακροατηρίου, όμως, συζήτηση της υποθέσεως, ο παρεμβαίνων Οικοδομικός Συνεταιρισμός δεν παραστάθηκε με πληρεξούσιο δικηγόρο ούτε εμφανίσθηκε ο νόμιμος εκπρόσωπος για να δηλώσει ότι εγκρίνει την άσκηση των παρεμβάσεων, ενώ, εξάλλου, δεν προσκομίσθηκε στο δικαστήριο συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο για τη νομιμοποίηση του δικηγόρου που υπογράφει τα δικόγραφα. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 27 του π.δ. 18/1989, (Α΄ 8), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του ν. 2479/1997, (Α΄ 67), οι κρινόμενες παρεμβάσεις πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.

5. Επειδή, με τον ν. 1739/1987 (Α' 201) ρυθμίσθηκαν τα της διαχείρισης των υδατικών πόρων. Ειδικότερα, στην παρ. 1 του άρθρου 9 του νόμου αυτού ορίσθηκε ότι: "Κάθε νομικό ή φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσης του νερού. Το δικαίωμα αυτό ασκείται ύστερα από άδεια που χορηγείται από την αρμόδια κατά κατηγορία χρήσης αρχή Για την έκδοση της άδειας χρήσης νερού απαιτείται σχετική αίτηση των ενδιαφερομένων, που περιλαμβάνει ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία. Η άδεια καθορίζει την ποσότητα, τις προϋποθέσεις και τους όρους χρήσης του νερού. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας και του κατά χρήση αρμοδίου Υπουργού, καθορίζεται το περιεχόμενο της αίτησης, ο τύπος και οι προθεσμίες έκδοσης των αδειών, τα μέτρα και η διαδικασία ελέγχου τήρησης των αδειών, οι επιβαλλόμενες διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παράβασης, καθώς και οι διαδικασίες και τα όργανα εκτέλεσης αυτών ...". Στην παρ. 5 του ίδιου άρθρου ορίσθηκε ότι : "Το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, ύστερα από επεξεργασία των αναγκών στοιχείων, προσδιορίζει κατά χρήση τα κατώτατα και τα ανώτατα όρια των αναγκών ποσοτήτων και της κατάλληλης ποιότητας για ορθολογική χρήση νερού, αφού ληφθούν υπόψη και οι τοπικές συνθήκες. Τα όρια αυτά εγκρίνονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Γεωργίας, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ύστερα από γνωμοδότηση της Δ.Ε.Υ.Δ. Τα εγκεκριμένα όρια λαμβάνονται υπόψη από τις αρμόδιες κατά κατηγορία χρήσης αρχές για τον υπολογισμό των πραγματικών αναγκών της παρ. 1 του άρθρου 8, καθώς και για την έκδοση της άδειας της παρ. 1 του άρθρου αυτού". Στο άρθρο 11 παρ. 4 του ίδιου νόμου προβλέπεται ότι: "Αν κριθεί αναγκαίο, για τη διατήρηση ή αποκατάσταση των επιφανειακών και υπογείων υδατικών πόρων σε ποσοτικά και ποιοτικά όρια που εξυπηρετούν το κοινό όφελος ή και τις προβλεπόμενες ανάγκες, να επιβληθούν περιορισμοί ή άλλα μέτρα στη χρήση τους, αυτοί επιβάλλονται από τους κατά περίπτωση αρμόδιους νομάρχες, ύστερα από πρόταση των περιφερειακών υπηρεσιών διαχείρισης υδατικών πόρων. Μετά παρέλευση δύο μηνών από την υποβολή της πρότασης και εφ' όσον οι προτεινόμενοι περιορισμοί ή τα μέτρα δεν έχουν επιβληθεί, η πρόταση υποβάλλεται στον Υπουργό Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, που εκδίδει κοινή σχετική απόφαση με τον κατά περίπτωση συναρμόδιο υπουργό". Περαιτέρω, στο άρθρο 16 του ίδιου νόμου, στην μεν παρ. 1 ορίζεται ότι: "Κάθε διάταξη που είναι αντίθετη στις διατάξεις του νόμου αυτού ή ανάγεται σε θέματα που ρυθμίζονται ειδικά από τον νόμο αυτόν καταργείται από την έναρξη της ισχύος του", στη δε παρ. 3 ότι: "όπου για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου αυτού ή για τη θέσπιση των ειδικότερων ρυθμίσεων είναι αναγκαία η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων ή υπουργικών αποφάσεων για την εξειδίκευση ορισμένων θεμάτων, η κατάργηση των κειμένων διατάξεων επέρχεται από την έναρξη ισχύος των κανονιστικών αυτών πράξεων. Ακολούθως, στο άρθρο 17 παρ. 1 ορίζεται ότι: "Για κάθε διαφορά ουσίας, από την έκδοση οιασδήποτε διοικητικής πράξης, που προβλέπει ο νόμος αυτός, αρμόδια είναι τα τακτικά διοικητικά δικαστήρια". Τέλος, στο άρθρο 21 ορίζεται ότι: "Ο νόμος αυτός αρχίζει να ισχύει 8 μήνες από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ...». Εξάλλου, κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω διατάξεων των παραγράφων 1 και 5 του άρθρου 9 του ρηθέντος νόμου 1739/1987, εκδόθηκαν αφενός το π.δ. 256/1989 (Α' 121/11-5-89) και αφετέρου η κοινή υπουργική απόφαση φ. 16/6631/2-6-1989 (Β' 428/2-6-1989). Με το προεδρικό διάταγμα καθορίσθηκαν οι

χρήσεις για τις οποίες απαιτείται η έκδοση αδειών (άρθρο 2), τα αρμόδια όργανα εκδόσεως των αδειών (άρθρο 3), οι κατηγορίες και τα στοιχεία, τα οποία πρέπει να περιέχουν οι άδειες, μεταξύ των οποίων και η "χορηγούμενη" ποσότητα του νερού, συμφώνως προς την προαναφερθείσα κοινή υπουργική απόφαση (άρθρο 6), τέλος δε προβλέφθηκε και σύστημα κυρώσεων, για τις περιπτώσεις παραβάσεως των όρων των αδειών (άρθρ. 8 και 9). Εξάλλου, με την μνημονευόμενη κοινή υπουργική απόφαση προσδιορίστηκαν κατηγορίες καλλιεργειών και αντιστοίχως κατώτατα και ανώτατα όρια ποσοτήτων ύδατος για την άρδυσή τους, ενώ με την φ. 16/5813/17-5-1989 κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Τουρισμού, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας, Τουρισμού και Γεωργίας, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στη χορήγηση άδειας εκτέλεσης έργου αξιοποίησεως υδατικών πόρων. Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 1650/1986 (Α' 160), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 3010/2002 (Α' 91) και τις αποφάσεις (βλ. υπ' αριθμ. Η.Π 15393/2332/5-8-2002 υπουργική απόφαση, Β' 1022/5-8-2002 και υπ' αριθμ. Η.Π 11014/703/Φ104/14-3-2003 (Β' 332/20-3-2003) αναφορικά με διαδικασία έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, μεταξύ άλλων, για αρδευτικές γεωτρήσεις { βλ. Πίνακα 2 ομάδα 2η ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΡΓΑ περ. 7.2 . υπ αριθμ. Η.Π 15393/2332/5-8-2002 κοινής υπουργικής απόφασης, Β' 1022/5-8-2002), όπου υπάγεται η επίδικη γεώτρηση, ως περίπτωση που υπολείπεται των λοιπών κατηγοριών, ήτοι στην 4η υποκατηγορία, δοθέντος ότι, όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 831/7-5-2003 άδεια χορήγησης της επίδικης άδειας χρήσης νερού, θα ανοιχθεί σε βάθος 70 μέτρων και η ποσότητα του νερού που θα αντληθεί ανέρχεται σε 13.400 κυβικά νερού ανά αρδευτική περίοδο (πρβλ. ΣΕ 3597/2007), απαιτείται η έγκριση όρων για την προστασία του περιβάλλοντος.

6. Επειδή, στο άρθρο 1 του ν. 1406/1983 (Α' 182), όπως ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 51 παρ. 1 του ν. 3659/2008 (Α' 77/7.5.2008), το οποίο άρχισε να ισχύει, σύμφωνα με το άρθρο 82 του τελευταίου αυτού νόμου, ένα μήνα μετά από τη δημοσίευση αυτού στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, δηλαδή την 7.6.2008, ορίζεται ότι «1. ... 4. Στη δικαιοδοσία των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων υπάγονται, εκδικαζόμενες ως διαφορές ουσίας, οι διαφορές που προκύπτουν: α) ..., β) από πράξεις που εκδίδονται βάσει της νομοθεσίας περί διαχείρισης των υδάτινων πόρων, ...».

7. Επειδή, κατά την έννοια της τελευταίας αυτής διατάξεως, ερμηνευομένης σε συνδυασμό με τις παρατιθέμενες στη σκέψη 5 διατάξεις και ενόψει των διατάξεων του άρθρου 95 του Συντάγματος, οι διαφορές από ατομικές πράξεις εκδιδόμενες βάσει της νομοθεσίας περί διαχείρισης υδάτινων πόρων, και συγκεκριμένα του ως άνω νόμου 1739/1987 και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδιδόμενων κανονιστικών διοικητικών πράξεων, έχουν μεταφερθεί ως προσφυγές ουσίας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, μόνον αν για την έκδοση των ατομικών αυτών διοικητικών πράξεων, μεταξύ των οποίων οι άδειες χρήσης ύδατος ή αξιοποίησης έργου υδατικών πόρων, δεν απαιτείται η έγκριση περιβαλλοντικών όρων κατά τις διατάξεις του ν. 1650/1986, δεδομένου ότι από τη γενική διατύπωση της ανωτέρω περίπτωσης β' δεν μπορεί να συναχθεί πρόθεση του νομοθέτη να διαφοροποιήσει το περιεχόμενο δικαστικής προστασίας ως προς τις εν λόγω άδειες ή άλλες ατομικές πράξεις σε σχέση με τις αντίστοιχες πράξεις έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, οι οποίες συνδέονται

αρρήκτως με τις εν λόγω άδειες και αποτελούν επίσης αναγκαία προϋπόθεση για την πραγματοποίηση του έργου, ούτε, άλλωστε, προκύπτει ότι συντρέχει προφανής λόγος, σχετιζόμενος με το περιεχόμενο των πράξεων αυτών ή τη σπουδαιότητά τους, για τη διαφοροποίηση αυτή, η οποία, αντιθέτως, δεν εναρμονίζεται με την αρχή της οικονομίας της δίκης. Κατά συνέπεια, οι διαφορές που προκαλούνται από την προσβολή αδειών χρήσης ύδατος ή αξιοποίησης έργου υδατικών πόρων, η έκδοση των οποίων χωρεί, κατά νόμο, ύστερα από περιβαλλοντικό έλεγχο και έγκριση περιβαλλοντικών όρων με σκοπό τη μείωση των επιπτώσεων της δραστηριότητας ή του έργου στο περιβάλλον, εξακολουθούν να αποτελούν ακυρωτικές διαφορές υπαγόμενες στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ΣτΕ 4590/2011 επτ.). Συνεπώς, εφόσον, για το επίδικο έργο, το οποίο αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση απαιτείται η έγκριση περιβαλλοντικών όρων, η προκείμενη διαφορά που ανέκυψε από την άσκηση της κρινόμενης αίτησης ανήκει, σύμφωνα με όσα εκτίθενται στην αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, αρμοδίως δε έχει εισαχθεί ενώπιον του Ε΄ Τμήματος αυτού.

8. Επειδή, στο άρθρο 62 παρ. 1 εδ. η του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης (π.δ. 30/1996 – Α΄ 21) ορίζεται ότι «... Ο Νομάρχης μεταβιβάζει με απόφασή του μέρος των αρμοδιοτήτων του στους προέδρους των Ν.Ε. Μπορεί επίσης να μεταβιβάζει την άσκηση αρμοδιοτήτων του σε μέλη του νομαρχιακού συμβουλίου και σε προϊσταμένους ή άλλα στελέχη των υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης». Με το άρθρο 9 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (Α΄ 45) ορίζεται ότι "Το αρμόδιο διοικητικό όργανο, αν τούτο προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις, μπορεί, με κανονιστική πράξη του, να μεταβιβάσει την αρμοδιότητά του ...", ενώ, με την παρ. 3 του αυτού άρθρου, ορίζεται ότι "Το αρμόδιο διοικητικό όργανο, αν τούτο προβλέπεται από τις σχετικές διατάξεις, μπορεί επίσης, με κανονιστική πράξη του, να εξουσιοδοτεί ιεραρχικά υφιστάμενό του όργανο να υπογράψει, με εντολή του, πράξεις ή άλλα έγγραφα της αρμοδιότητάς του». Περαιτέρω, στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 301/1976 (φ. 91 Α΄) ορίζονται τα εξής: «1. Δια της εφημερίδος της Κυβερνήσεως δημοσιεύονται: α) . . . β) . . . γ) Αι κανονιστικού χαρακτήρος πράξεις του υπουργικού συμβουλίου, του πρωθυπουργού και των υπουργών ή υφυπουργών, ως και οιοδήποτε ετέρου συλλογικού ή ατομικού οργάνου της Διοικήσεως, επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 2 του παρόντος δ . . .». Εξάλλου, στο άρθρο 2 παρ. 1 του παραπάνω νόμου ορίζονται τα εξής: «1. Δεν δημοσιεύονται δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως α) . . . β) αι κανονιστικού χαρακτήρος πράξεις των νομαρχών γ) . . .». Τέλος στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζονται τα εξής: «1. Αι κατά το προηγούμενον άρθρον μη δημοσιευόμεναι δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κανονιστικού χαρακτήρος πράξεις των νομαρχών (στοιχ. β΄ της παρ. 1) καταχωρούνται εν κεκρωμένω αντιγράφω εις ειδικόν επί τούτω βιβλίον ή φάκελλον, τηρούμενον παρά τη αρμοδία υπηρεσία και όντα προσιτόν εις το κοινόν δημοσιεύονται δε εις μίαν τουλάχιστον εφημερίδα της έδρας ή της περιφέρειας του νομού. Εις περίπτωσιν καθ΄ ην δεν εκδίδεται εφημερίς εις την έδραν ή ετέραν πόλιν του νομού, η δημοσίευσις γίνεται εις εφημερίδα εκδιδομένην εις την μείζονα περιοχόν εκ των ευρυτέρως κυκλοφορουσών τοιούτων εις την περιοχόν του νομού, κατά την κρίσιν του νομάρχου. 2. Εκάστη νομαρχία υποχρεούται όπως χορηγή ατελώς επί τη απλή αιτήσιν των ενδιαφερομένων

κεκυρωμένον αντίγραφον ή φωτοαντίγραφον πάσης συμφώνως προς τα ανωτέρω τηρουμένης και δημοσιευομένης κανονιστικής πράξεως. 3 . . .».

9. Επειδή, από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι η πράξη με την οποία ο Νομάρχης μεταβιβάζει σε ιεραρχικά υφιστάμενό του όργανο την εξουσία υπογραφής πράξεων της αρμοδιότητός του αποκτά, ως κανονιστική, νόμιμη υπόσταση με την δημοσίευσή της κατά τον προβλεπόμενο στο άρθρο 3 παρ. 1 του ν. 301/1976 τρόπο, δηλαδή με καταχώριση κεκυρωμένου αντιγράφου της ειδικό βιβλίο ή φάκελο, τηρούμενο στην αρμόδια υπηρεσία και προσιτό στο κοινό, και με δημοσίευση σε μία τουλάχιστον εφημερίδα της έδρας ή της περιφέρειας του νομού. Σε περίπτωση δε μη δημοσιεύσεώς της κατά τον ως άνω τρόπον, η εν λόγω νομαρχιακή πράξη είναι ανυπόστατη και δεν δύναται να προσδώσει αρμοδιότητα υπογραφής στο ως άνω ιεραρχικώς υφιστάμενο όργανο (βλ. Ολομ. ΣτΕ. 1581-2/2010, 716/2001, ΣτΕ 1440/2011). Εξάλλου, κατά γενική αρχή, όταν πρόκειται για μεταβίβαση της αρμοδιότητας υπογραφής (σε αντίθεση με την περίπτωση της μεταβίβασης αρμοδιότητας) εκείνος που μεταβίβασε την αρμοδιότητα υπογραφής ορισμένων πράξεων που ανήκουν στην αρμοδιότητά του, ως οργάνου, εξακολουθεί να θεωρείται ως μόνος αρμόδιος προς έκδοση των πράξεων αυτών, ακόμη και όταν οι πράξεις αυτές υπογράφονται από τον εξουσιοδοτηθέντα προς τούτο, σε τρόπο ώστε ο εξουσιοδοτήσας να μπορεί οποτεδήποτε να υπογράψει ο ίδιος τις πράξεις αυτές, ανεξάρτητα από τη μεταβίβαση της αρμοδιότητας υπογραφής τους σε άλλο όργανο (βλ. ΣΕ 4478/1987, 5797/1996). Τέτοια δε περίπτωση προβλέπει η παρατιθέμενη στη σκέψη 8 διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 9 του Κ.Δ.Δ (πρβλ. ΣτΕ Ολ. 716/2001 και 1581/2010 κ.ά.). Αντιθέτως, στην περίπτωση της μεταβίβασης της αρμοδιότητας, η αρμοδιότητα ασκείται αποκλειστικά από το όργανο στο οποίο μετεβιβάσθηκε, εκτός εάν οι σχετικές διατάξεις ορίζουν ότι, παράλληλα, μπορεί να ασκείται και από το όργανο που τη μεταβίβασε. Τέτοια δε περίπτωση προβλέπει η παρατιθέμενη στην αυτή σκέψη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 9 του Κ.Δ.Δ. Δυνατότητα δε χρήσης των διατάξεων αυτών παρέχει η διάταξη του παρατιθέμενου στην αυτή σκέψη ως άνω εδ' η' της παρ. 1 του άρθρου 62 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

10. Επειδή, τέλος, κατά την έννοια του άρθρου 21 παρ. 1 του ως άνω Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, που ορίζει ότι «αρμόδιο για την ανάκληση ατομικής διοικητικής πράξης όργανο είναι εκείνο που την εξέδωσε ή που είναι αρμόδιο για την έκδοσή της», κάθε ατομική διοικητική πράξη, είτε αρμοδίως είτε αναρμοδίως εκδοθείσα, δύναται να ανακαλείται, για οποιονδήποτε λόγο εξωτερικής ή εσωτερικής νομιμότητας, είτε από το όργανο που την εξέδωσε είτε από το όργανο, το οποίο κατά τον χρόνο της ανακλήσεως, είναι αρμόδιο για την έκδοσή της. Στην ειδικότερη δε περίπτωση της αναρμοδίως εκδοθείσης ατομικής διοικητικής πράξεως, η ανάκλησή της από το όργανο που την εξέδωσε χωρεί όχι μόνον κατ' επίκληση της αναρμοδιότητάς του, αλλά για οποιονδήποτε λόγο. Στην περίπτωση, δηλαδή, αυτήν, η αναρμοδιότητα ως προς την έκδοση της ανακαλουμένης πράξεως, ως ζήτημα δημοσίας τάξεως, εξεταζόμενο και αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή ενώπιον του οποίου αμφισβητείται το κύρος της ανακλητικής πράξεως, καθιστά νόμιμη εν πάση περιπτώσει την ανάκλησή της (βλ. ΣτΕ. 512/1930 Ολομ.). Τούτο δε προκειμένου να αποκατασταθεί στον νομικό κόσμο η νομιμότητα, με την εξαφάνιση της αναρμοδίως

εκδοθείσης πράξεως, και να καταστεί εφεξής δυνατή η αδέσμευτη ρύθμιση του θέματος από το κατά νόμο αρμόδιο όργανο (βλ. Ολομ. ΣτΕ. 1581-2/2010, ΣτΕ 1440/2011, 3858/2010).

11. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Ύστερα από την 492/19-3-2003 αίτηση της αιτούσας, χορηγήθηκε σε αυτήν με την 831/7-5-2003 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας, υπογραφόμενη με εντολή του από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων άδεια εκτέλεσης έργου- χρήσης νερού στη θέση Ζώνη του Δ.Δ Λουκισίων του Δήμου Ανθηδώνος του Νομού Ευβοίας. Ακολούθως, μετά από την 280/29-8-2003 καταγγελία του παρεμβαίνοντος Συνεταιρισμού «Η ...» με συνημμένη την 179/2003 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Χαλκίδας, η ως άνω άδεια ανακλήθηκε με τη 1625/6-10-2003 απόφαση του αυτού Νομάρχη, υπογραφόμενη με εντολή του από την αυτή αναπληρώτρια προϊσταμένη με την αιτιολογία ότι η αιτούσα για τη χορήγησή της είχε προσκομίσει ψευδή στοιχεία (Ένορκη βεβαίωση και Ε9), ενώ γνώριζε ότι η έκταση ήταν διαφιλονικούμενη και υπό δικαστική διερεύνηση. Η ανακλητική όμως απόφαση αυτή ακυρώθηκε μετά από προσφυγή της αιτούσας από το Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας με την 180655/22-12-2003 απόφασή του, λόγω αναρμοδιότητας του οργάνου που την είχε εκδώσει, δοθέντος ότι η 2963/8-9-1996 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας με την οποία εξουσιοδοτείται ο Διευθυντής Εγγείων Βελτιώσεων να υπογραφεί «ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΝΟΜΑΡΧΗ» έγγραφα, διοικητικές ενέργειες κ.λπ. που αφορούν την παραπάνω διεύθυνση, δεν δημοσιεύθηκε κατά τον προβλεπόμενο τρόπο δημοσιότητας και, συνεπώς, ήταν ανυπόστατη – ανύπαρκτη η διοικητική αυτή πράξη. Στη συνέχεια, υποβλήθηκε από τον ως άνω Συνεταιρισμό η από 11-11-2003 νέα καταγγελία για μη τήρηση των όρων της χορηγηθείσας άδειας και συγκεκριμένα ότι δεν τηρούνταν η υποχρεωτική απόσταση της ανοιχθείσας γεώτρησης των 1.000 μέτρων από τη θάλασσα. Η αρμόδια Διεύθυνση προέβη σε μέτρηση με τον τοπογράφο της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Γ. Κωστόπουλο, κατά την οποία διαπιστώθηκε ότι η αιτούσα άνοιξε την γεώτρηση σε απόσταση 735 μέτρων από τη θάλασσα και όχι πλέον των 1.000 μέτρων σύμφωνα με την 422/4-3-2002 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας. Ακολούθως, η ως άνω Δ/ση ανακάλεσε την χορηγηθείσα άδεια με την 265/10-2-2004 απόφασή της (β' προσβαλλόμενη με την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις) με το αιτιολογικό ότι: α) Η αιτούσα προσκόμισε ψευδή στοιχεία ιδιοκτησίας (ένορκη βεβαίωση και Ε9), ενώ γνώριζε ότι η έκταση ήταν διαφιλονικούμενη και υπό δικαστική διερεύνηση β) Δεν τήρησε τους όρους της άδειας που αναφέρονται στην παρ. 2α αυτής και άνοιξε τη γεώτρηση σε απόσταση 735 από τη θάλασσα αντί της προβλεπόμενης πλέον των 1.000 μέτρων από αυτήν. Η αιτούσα άσκησε κατά της ως άνω αποφάσεως την 4486/10-3-2004 προσφυγή της στο Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας, η οποία απορρίφθηκε με την 6688/30-4-2004 απόφασή του (α' προσβαλλόμενη με την πρώτη από τις κρινόμενες αιτήσεις). Περαιτέρω, εκδόθηκαν οι εξής αποφάσεις του αυτού Νομάρχη, υπογραφόμενες με εντολή του από την ίδια αναπληρώτρια προϊσταμένη: Η 471/16-3-2004, με την οποία χαρακτηρίστηκε παράνομη η γεώτρηση και κλήθηκε η αιτούσα να την αχρηστεύσει και να τη σφραγίσει με δικά της έξοδα (α' προσβαλλόμενη με τη δεύτερη από τις κρινόμενες αιτήσεις) και 969/8-6-2004, με την οποία αποφασίσθηκε η σφράγιση της γεώτρησης και ορίσθηκε ημερομηνία σφραγίσεως η 28-6-2004 (β' προσβαλλόμενη με τη δεύτερη από τις κρινόμενες αιτήσεις).

12. Επειδή, η 831/7-5-2003 απόφαση με την οποία χορηγήθηκε στην αιτούσα άδεια εκτέλεσης έργου- χρήσης νερού στη θέση Ζώνη του Δ.Δ. Λουκισίων του Δήμου Ανθηδώνος, εκδόθηκε πριν από την δημοσίευση του ν. 3199/2003 (ΦΕΚ 280 Α΄/9.12.2003), ενώ οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες έχουν εκδοθεί με εντολή Νομάρχη από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Διεύθυνσης Εγγείων Βελτιώσεων, εκδόθηκαν μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Δοθέντος όμως ότι στο άρθρο 16 του νόμου τούτου ρητώς ορίζεται ότι οι ως άνω αρμοδιότητες θα ασκούνται από τις Περιφέρειες από 1-1-2005 και ότι η διάρθρωση της Δ/νσης Υδάτων της Περιφέρειας συγκροτήθηκε σε τμήματα με την 46630/16-11-2005 Κ.Υ.Α. (Β΄ 1688/1-12-2005) αρμοδίως οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες άλλωστε αποτελούν ατομικές διοικητικές πράξεις και όχι κανονιστικές, εκδόθηκαν από το Νομάρχη Ευβοίας (πρβλ. ΣΕ 508/2011, 1987/2010 σκ., 6, 1125/2008 σκ. 10). Εξάλλου, ο Νομάρχης Ευβοίας, ο οποίος, κατά τα εκτεθέντα, ήταν αρμόδιος, κατά νόμο, τουλάχιστον έως 1-1-2005 για την έκδοση πράξεως, είχε μέχρι της ημερομηνίας αυτής, κατά τα αναφερόμενα στη σκέψη 10, και την αρμοδιότητα ανακλήσεως αυτών. Νομίμως δε μετεβίβασε την αρμοδιότητα υπογραφών πράξεων τέτοιου περιεχομένου, με την 1689/28-1-2004 κανονιστική απόφασή του, «με εντολή νομάρχη» στην Αναπληρώτρια- Προϊσταμένη της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων (βλ. ΣΕ 3858/2010, 3860/ 2010), εφόσον ως προς την ως άνω κανονιστική απόφαση έχουν τηρηθεί οι νόμιμες διατυπώσεις δημοσιότητας (βλ. την 7103/26-4-2004 βεβαίωση της Δ/νσης Εγγείων βελτιώσεων), ήτοι η καταχώρηση επικυρωμένου αντιγράφου σε ειδικό φάκελο που τηρείται στην υπηρεσία και η δημοσίευσή της σε τοπική εφημερίδα του Νομού (βλ. την από 2-2-2004 καταχώρηση στον Ευβοϊκό Τύπο). Νομίμως, ως εκ τούτου, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εκδόθηκαν από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων.

13. Επειδή, η 831/7-5-2003 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας, με την οποία χορηγήθηκε στην αιτούσα άδεια εκτέλεσης έργου - χρήσης νερού στη θέση Ζώνη του Δ.Δ. Λουκισίων του Δήμου Ανθηδώνος υπογράφεται με εντολή Νομάρχου από την αναπληρώτρια προϊσταμένη της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων της Ν.Α. Ευβοίας. Δεν προκύπτει όμως η δημοσίευση, κατά τα εκτεθέντα ανωτέρω, της μνημονευομένης στο προοίμιο της εν λόγω πράξεως, 2963/8-8-1996 κανονιστικής απόφασης του ρηθέντος Νομάρχου, με την οποία φέρεται μεταβιβασθείσα στον προϊστάμενο της εν λόγω Διευθύνσεως και η εξουσία υπογραφής πράξεων με το ως άνω περιεχόμενο (βλ. 1969/10-3-2010 έγγραφο της Ν.Α. Ευβοίας το οποίο παραπέμπει στην 18065/22-12-2003 απόφαση του Γ.Γ.Π. επί προσφυγής της αιτούσας και στο οποίο ρητώς βεβαιώνεται ότι η υπ΄ αριθμ. 2963/8-8-1996 κανονιστική απόφαση Νομάρχη δεν δημοσιεύθηκε κατά τον προβλεπόμενο τρόπο δημοσιότητας). Κατόπιν των ανωτέρω, η 831/7-5-2003 απόφαση αναρμοδίως υπογράφεται από τον ως άνω προϊστάμενο - αναπληρωτή. Ενόψει δε της αναρμοδιότητας αυτής του προϊσταμένου - αναπληρωτή τούτου ως προς την έκδοση της αρχικής αυτής διοικητικής πράξεως, η ανάκληση αυτής με την 265/10-2-2004 απόφαση που εξέδωσε, στηριζόμενη σε υποστατή κανονιστική απόφαση, «με εντολή Νομάρχη» η αν. προϊσταμένη της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας, αρμοδίως υπογράφεται από αυτήν και είναι, ανεξαρτήτως των αιτιολογιών της, νόμιμη για το λόγο αυτό. Είναι, επομένως, απορριπτέοι ως αλυσιτελείς οι προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως που αφορούν στις αιτιολογίες της προσβαλλομένης ως άνω ανακλητικής απόφασης (βλ.

Ολομ. Σ.Ε. 1581-1582/2010, ΣΕ 1440/2011) και, συνακόλουθα, και οι λόγοι που στρέφονται κατά των 471/16-3-2004 και 969/8-6-2004 αποφάσεων της ως άνω Δ/σης, οι οποίες έχουν ως νόμιμο έρεισμά τους την ανακλητική ως άνω απόφαση καθώς και κατά της απόφασης του Γ.Γ.Π. με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγής της αιτούσας (πρβλ. ΣΕ 2648/2010).

14. Επειδή, προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη ανακλητική απόφαση έχει εκδοθεί από αναρμόδιο όργανο, δοθέντος ότι με τις διατάξεις του άρθρου 62 παρ. η του Κ.Ν.Α δεν δίνεται στο Νομάρχη το δικαίωμα να μεταβιβάσει το δικαίωμά του για υπογραφή εγγράφων με εντολή του και ότι η δυνατότητα μεταβίβασης του δικαιώματος υπογραφής μπορεί να γίνεται μόνο εάν ο Νόμος το επιτρέπει ρητά.

15. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, όπως αναφέρεται στη σκέψη 12, με την έχουσα νόμιμη υπόσταση και ερειδόμενη στο εδ. η' της παρ. 1 του άρθρου 62 του Κώδικα Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, με την 1689/28-1-2004 απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας μεταβιβάσθηκε το δικαίωμα υπογραφής εγγράφων ή διοικητικών πράξεων «με εντολή νομάρχη» στην αναπληρώτρια προϊσταμένη της Δ/σης Εγγείων Βελτιώσεων. Συνεπώς, ο ως άνω προβαλλόμενος λόγος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

16. Επειδή, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 9, 11, 16 και 21 του ν. 1739/1987 (Α' 201), καθώς και του π.δ. 256/1989 (Α' 121) και της υπ' αριθμ. Φ. 16/6631/1.6.1989 κοινής υπουργικής απόφασης (Β' 428), που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του νόμου αυτού, με τον ν. 1739/1987 καθιερώθηκε νέο σύστημα ορθολογικής διαχείρισης των υδατικών πόρων της χώρας και ελέγχου από το κράτος της χρήσεως των υδάτων, με την πρόβλεψη, ως καθολικού μέτρου, της ανάγκης λήψεως από τα ενδιαφερόμενα φυσικά ή νομικά πρόσωπα αδειών για κάθε χρήση ύδατος, στις οποίες καθορίζονται λεπτομερώς οι όροι της χρήσεως. Περαιτέρω, προβλέπονται κυρώσεις για τις περιπτώσεις παραβάσεων των όρων αυτών από τους δικαιούχους των αδειών. Ο νόμος προνοεί και για την περίπτωση της ανάγκης διατηρήσεως ή αποκαταστάσεως των επιφανειακών και υπογείων υδατικών πόρων στα ενδεδειγμένα ποσοτικά και ποιοτικά όρια, εξουσιοδοτεί δε τον οικείο νομάρχη ή, υπό προϋποθέσεις, τον Υπουργό Βιομηχανίας να εκδώσουν απόφαση επιβάλλουσα γενικούς περιορισμούς στην χρήση των υδάτων (άρθρο 11 παρ. 4 ν. 1739/1987). Εν όψει της καθιερώσεως του νέου αυτού συστήματος και εν συνδυασμώ προς την διάταξη του άρθρου 16 παράγρ. 1 του νόμου, καταργήθηκε το προϋφιστάμενο σύστημα του άρθρου 1 του α.ν. 439/1945 (Α' 170), το οποίο προέβλεπε την κατ' αρχήν ελευθέρα χρήση των υδάτων από τους ενδιαφερομένους, δηλαδή την χρήση άνευ λήψεως ειδικής αδειάς, και την δυνατότητα θέσεως γενικών περιορισμών με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δημοσίων Έργων και Γεωργίας [ήδη των Νομαρχών βάσει του β.δ. 42/1960 (Α' 9)] στην ανόρυξη φρεάτων και στην άντληση υπογείων υδάτων (ΣΕ 389/1999, 3046/2001, 313/2002, 1975/2002, 965/2003, 1631/2004, 3872/2004). Εξάλλου, στο άρθρο 9 του ν. 1739/87 "περί διαχείρισεως υδατικών πόρων" (Α' 201) προβλέπεται ότι κάθε νομικό και φυσικό πρόσωπο έχει δικαίωμα χρήσεως των υδάτων, αλλά το δικαίωμα αυτό ασκείται κατόπιν λήψεως αδειάς από την αρμόδια διοικητική αρχή. Για την έκδοση της αδειάς απαιτείται υποβολή αιτήσεως από τον ενδιαφερόμενο. Το περιεχόμενο αυτής καθώς

και τα αναγκαίως συνυποβαλλόμενα δικαιολογητικά καθορίστηκαν στο κατ' εξουσιοδότηση, του νόμου αυτού εκδοθέν 256/1989 π.δ/γμα "περί αδειών χρήσεως νερού" (Α' 121). Στο άρθρο 3 του δ/τος αυτού καθορίστηκαν οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση των αδειών χρήσεως των υδάτων. Ειδικώς για την αγροτική χρήση και δη για την άρδευση αρμόδιες είναι οι Διευθύνσεις ή τα Τμήματα Εγγείων Βελτιώσεων των Νομαρχιών (άρθρ. 3 παρ. 1 εδ. β'). Στα άρθρα 4 και 5 του ίδιου Δ/τος καθορίζονται τα στοιχεία και τα δικαιολογητικά που πρέπει να συνοδεύουν την αίτηση, ενώ στο άρθρο 6 οι κατηγορίες και τα στοιχεία της αδειάς. Στο άρθρο 7 ρυθμίζεται η διαδικασία εκδόσεως της αδειάς. Ειδικότερα, στο εδ. β' της παρ. 2 ορίζεται ότι η υπηρεσία χορηγεί την σχετική άδεια, συνεκτιμώντας το σύνολο των υποβληθέντων στοιχείων, τα στοιχεία που υπάρχουν στο αρχείο της, τις ποσότητες νερού που διατίθενται στην συγκεκριμένη περιοχή και χρήση και τα τυχόν υφιστάμενα με απόφαση Νομάρχη περιοριστικά μέτρα, σύμφωνα και με τα ισχύοντα προγράμματα ανάπτυξης., τέλος δε προβλέφθηκε και σύστημα κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβάσεων των όρων των αδειών (άρθρα 8 και 9) . Εξάλλου, κατ' εξουσιοδότηση του άρ. 11 παρ. 4 ν. 1739/87, εξεδόθη η 422/4-3-2002 κανονιστική απόφαση του Νομάρχη Ευβοίας "Απαγορευτικά, περιοριστικά και λοιπά ρυθμιστικά μέτρα για την προστασία του υδατικού δυναμικού του Ν. Ευβοίας " (για την οποία έχουν τηρηθεί οι νόμιμοι τρόποι δημοσιότητας – βλ. υπ' αριθμ. πρωτ. 838/12.5.2005 βεβαίωση της Δ/σης Εγγείων Βελτιώσεως της Ν.Α. Ευβοίας) με την οποία προβλέπεται απαγόρευση νέων έργων υδροληψίας σε ορισμένες περιοχές και περιοριστικά μέτρα χρήσης για άλλες περιοχές. Στην παρ. Ι της αποφάσεως αυτής, με τίτλο "Απαγορευτικά μέτρα" ορίζεται ότι: «Απαγορεύεται η εκτέλεση νέων έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων – χρήσης νερού και η επέκταση χρήσης των ήδη υφισταμένων στις παρακάτω περιοχές του Νομού: 1 ... 3 Στις παραθαλάσσιες ζώνες των κτηματικών περιοχών των παρακάτω Δήμων: α) Του Δήμου Ανθηδώνας, πλάτους 1000 μ. που αρχίζει από τα όρια των Δ.Δ Δροσιάς – Ανθηδώνας και καταλήγει στον παλαιό υδραύλακα του Οργανισμού Κωπαΐδας».

17. Επειδή, στην κρινόμενη υπόθεση, με την 831/7-5-2003 απόφαση της Δ/σης Εγγείων Βελτιώσεων Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας (ΝΑΕ), κατόπιν του από 10-4-2003 πρακτικού της Επιτροπής, η οποία συγκροτήθηκε για την εξέταση αιτήσεως δηλώσεων σε εφαρμογή της 442/4-3-2002 κανονιστικής απόφασης Νομάρχη για την προστασία του υδάτινου δυναμικού του Νομού Ευβοίας και της 1377/23-4-2003 εισήγησης του Τμήματος Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, χορηγήθηκε στην αιτούσα άδεια εκτέλεσης έργου-χρήσης νερού στη θέση Ζώνη του Δ.Δ. Λουκισίων του Δήμου Ανθηδώνος . Στην ως άνω άδεια τέθηκε ως σχετικός όρος η γεώτρηση να απέχει περισσότερο από 1.000 μ, από τη θάλασσα (άρθρο 2α της ως άνω άδειας). Ακολούθως, όπως προαναφέρθηκε η ως άνω Δ/ση ανακάλεσε την χορηγηθείσα άδεια με την 265/10-2-2004 απόφασή της (α' προσβαλλόμενη) με το αιτιολογικό ότι: α) Η αιτούσα προσκόμισε ψευδή στοιχεία ιδιοκτησίας (Ένορκοι βεβαίωση και Ε9), ενώ γνώριζε ότι η έκταση ήταν διαφιλονικούμενη και ευρισκόταν υπό δικαστική διερεύνηση . β) Δεν τήρησε τους όρους της αδειάς που αναφέρονται στην παρ. 2α και άνοιξε τη γεώτρηση σε απόσταση 735 από τη θάλασσα αντί της προβλεπόμενης πλέον των 1.000 μέτρων από τη θάλασσα.

18. Επειδή, προβάλλεται από την αιτούσα ότι δεν της επισημάνθηκε από το κλιμάκιο των υπαλλήλων που διενήργησαν τον επιτόπιο έλεγχο (βλ. από 10-4-2003 πρακτικό Επιτροπής) πριν από τη χορήγηση της αδειάς η ως άνω υποχρέωση της τήρησης των 1.000 μέτρων από τη θάλασσα. Ο ως άνω λόγος θα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος δοθέντος ότι ρητώς στην ως άνω απόφαση περί χορηγήσεως της αδειάς αναγράφεται ο ως άνω όρος, τον οποίο η αιτούσα δεν τήρησε κατά τη διάνοιξη της γεώτρησης. Περαιτέρω προκύπτει, από την από 11-11-2003 μέτρηση του τοπογράφου της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ότι η αιτούσα άνοιξε τελικώς τη γεώτρηση σε απόσταση 735 μέτρων από τη θάλασσα και όχι πλέον των 1.000 μέτρων. Τούτο δεν κλονίζεται από τα σχετικά διοικητικά έγγραφα που επικαλείται η αιτούσα, ήτοι το από 10-4-2003 πρακτικό της επιτροπής (στο οποίο βεβαιώνεται ότι η ενδιαφερόμενη δεν έχει προβεί στην εκτέλεση του έργου) και από το από 19-6-2003 δελτίο Γεωτεχνικών και Γεωργοοικονομικών στοιχείων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ευβοίας. Συνεπώς, εφόσον η πράξη εκδόθηκε κατόπιν επίκαιρης αυτοψίας, κατά την οποία διαπιστώθηκε η ως άνω παράβαση και η οποία μνημονεύεται στο προοίμιο της, η ως άνω απόφαση περί ανακλήσεως είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη (πρβλ. ΣΕ 3949/2008, 116/2005, 1631/2004, 389/1999, 5946/1996) και οι περί αντιθέτου ισχυρισμοί περί παραβίασης της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της χρηστής διοίκησης ισχυρισμοί θα πρέπει αν απορριφθούν ως αβάσιμοι.

19. Επειδή, στη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ/τος 256/1989 (Α' 121), βάσει της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, ορίζεται ότι «2. Η υπηρεσία αυτή, ύστερα από επιτόπια αυτοψία, που θα πραγματοποιηθεί εντός τριών (3) ημερών, συντάσσει έκθεση σε δύο αντίτυπα, όπου αναφέρεται το είδος της παράβασης και ο παραβάτης και είτε εισηγείται προς τον οικείο νομάρχη την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, είτε τις επιβάλλει η ίδια, εφόσον πρόκειται για μη νομαρχιακή υπηρεσία, σωρευτικά ή διαζευκτικά, ανάλογα με το μέγεθος της παράβασης ως εξής : α. ... β. ... γ. Ανάκληση της άδειας χρήσης νερού στη μονάδα στην οποία διαπιστώθηκε η παράβαση, μέχρι έξι (6) μήνες και σε περίπτωση επανάληψης της παράβασης οριστική αφαίρεση ... δ. ... ε. Σφράγιση ή καταστροφή της γεώτρησης ή άλλων έργων υδροληψίας για την οποία συντάσσεται σχετική έκθεση».

20. Επειδή, προβάλλεται από την αιτούσα ότι κατά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας της επιβλήθηκε η αυστηρότερη των διοικητικών ποινών, ενώ θα μπορούσε να της επιβληθεί ηπιότερη. Στην κρινόμενη όμως υπόθεση η άδεια χρήσης νερού, η οποία είχε χορηγηθεί με επίκληση υπ' αριθμ. 422/4-2-2002 απόφασης του Νομάρχη, ρητώς προέβλεπε ότι η γεώτρηση έπρεπε να απέχει 1000 μέτρα από τη θάλασσα, δοθέντος ότι με την ως άνω υπ' αριθμ. 422/4-3-2002 κανονιστική νομαρχιακή απόφαση απαγορευόταν ρητώς η εκτέλεση έργων αξιοποίησης υδάτινων πόρων και χρήσης νερού στην επίμαχη περιοχή σε απόσταση 1000 μέτρων από τη θάλασσα με επίκληση μεταξύ άλλων και του ν. 1650/1986 για την προστασία του περιβάλλοντος, ενόψει δε της σοβαρότητας της παράβασης αλλά και για λόγους δημοσίου συμφέροντος, ήτοι της προστασίας των υδάτινων πόρων, οι οποίοι, όπως προκύπτει και από την έκθεση απόψεων της Διοίκησης κινδυνεύουν με υφαλμύρωση, νομίμως ανακλήθηκε η άδειά της, δοθέντος άλλωστε ότι σε κανένα σημείο της αίτησής της δεν αμφισβητεί το πραγματικό αυτό γεγονός της παράβασης

(πρβλ. ΣΕ 389/1999). Κατόπιν τούτων, παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση της κρινόμενης αίτησης κατά το μέρος που προσβάλλεται η αιτιολογία της προσβαλλόμενης ανακλητικής απόφασης ως προς τα προσκομισθέντα ψευδή ή μη στοιχεία καθώς και κατά το μέρος που προσβάλλεται η απόφαση της Δ/νσης Εγγείων Βελτιώσεων, με την οποία αποφασίσθηκε η σφράγιση της γεώτρησης.

21. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.

Δια ταύτα

Συνεκδικάζει τις αιτήσεις ακυρώσεως και

Απορρίπτει αυτές.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Επιβάλλει στην αιτούσα τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 12 Απριλίου 2011 και στις 9 Ιανουαρίου 2012 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στις 24 Οκτωβρίου 2012.

Ο Προεδρεύων Σύμβουλος Η Γραμματέας

Ν. Ρόζος Ε. Δασκαλάκη